

nuværende Regering udnævntes, vil blive erindret som Dagen for et politisk Systemskifte. Der er en fransk Politiker, der en Gang om et politisk Systemskifte har sagt: „Hvad der mishager mig ved Forandringen er, at alt er forblevet uforandret.“ Det er neppe Mangel paa Iver for at undgaa saadant Mishag, man kan bebrejde den nuværende Regering. Jeg kan saaledes ikke tro andet end, at man ved nærmere Overvejelse vil finde, at det ikke er begrundet, naar man fra Indenrigsministeriet har henlagt Beværterlovgivningen til Ministeriet for Handel- og Søfart. Forholdet er jo dog det, at Beværterlovgivningen maa ses ud fra helt andre Synspunkter end den almindelige Næringslovgivning; de sociale Hensyn, der her hører sig gældende, gør sig aldeles ikke gældende ved den almindelige Næringslovgivning.

Hertil kommer, at de kommunale Raad har en ganske særlig Indflydelse netop med Hensyn til denne Lovgivning, en Indflydelse, der yderligere vil blive forøget, naar Beværterloven den 1. Januar 1925 træder i Kraft. Og da nu Forholdet tillige er det, at der lykkeligvis nu igen synes at komme nogen Fart i Ædruelighedskommissionens Arbejde, og da der til denne Kommission vedblivende er knyttet indenrigsministerielle Embedsmænd, saa maa man antage, at den videre Lovgivning paa dette Omraade vil komme til at henhøre under Indenrigsministeriet. Og da endelig Forholdet, saadan som det i disse Dage synes at være det, er, at der nu igen vil blive henlagt til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart et betydeligt nyt Forretningsomraade, vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Statsminister, om der ikke kunde være Grund til at markere den nye Beværterlovs Ikrafttræden ved fra 1. Januar 1925 igen at henlægge Spørgsmaal vedrørende Beværterlovgivningen under Indenrigsministeriet, hvor disse Sager naturligt synes at høre hjemme. Et Par Afgørelser, der er truffet vedrørende disse Forhold — saaledes navnlig ogsaa den Afgørelse, der er truffet vedrørende Bevillingen til Stenstrup Kro paa Fyn, der er omtalt af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, hvor der er givet Bevilling imod Kommuneafstemningen og imod de kommunale Raad — kunde i øvrigt friste mig til paa dette sær-

lige Punkt med den franske Politiker at sige, at hvad der mishager mig ved Forandringen er, at alt er forblevet uforandret.

Paa given Foranledning vil jeg gerne bede den højtærede Indenrigsminister om en Redegørelse for, hvorledes det er med Adgangen til at faa Alkohol paa Grønland og paa den grønlandske Handels Skibe, samt en Redegørelse for, hvorledes Ministerens Stilling er til dette Spørgsmaal, og hvad Ministeren eventuelt tænker at foretage sig i Anledning af dette Forhold.

Jeg har endelig et Par Henstillinger til den højtærede Udenrigsminister. Det ærede Medlem Hr. Andreasen omtalte her i Gaar — efter min Opfattelse med Rette —, at det vilde være ønskeligt, om Rigdsagens Medlemmer kunde faa i trykt Form en Beretning fra de danske delegerede i Genève, en Beretning, der i overskuelig Form kunde give et Indtryk af det Arbejde, der er udført paa Delegeretforsamlingen. Men det er i øvrigt ikke blot Delegeretforsamlingens Arbejde, det vilde være af Interesse at følge: det vilde ogsaa for Kendskabet til Folkeforbundets Arbejde og den Forstaaelse af Arbejdets Betydning, der er af saa overordentlig stor Vigtighed, naar Talen er om Folkeforbundets Betydning, være af Interesse, om der imellem Delegeretforsamlingerne var Adgang til at følge Folkeforbundets Arbejde. Det forekommer mig, at der ved et Samarbejde imellem Folkeforbundskontoret i Udenrigsministeriet og Udenrigsministeriets Pressebureau maatte kunne organiseres et Samarbejde med Pressen, saa at der regelmæssig blev tilstillet Pressen instruktive Artikler vedrørende Folkeforbundets Arbejde, og det forekommer mig ogsaa, at man maatte kunne benytte Udenrigsministeriets Tidsskrift, uden at dette derfor behøvede at tabe sit overvejende økonomiske og kommercielle Præg, til regelmæssig Publiceringsvirksomhed paa dette Omraade, saa man gennem en sammenhængende Række Artikler i Udenrigsministeriets Tidsskrift kunde have Adgang til at følge Folkeforbundets Arbejde.

Endelig vil jeg gerne nævne, at jeg saavel i Rigsdagssamlingen 1921—22 som i Samlingen 1922—23 har taget til Orde for Afslutningen af en international Konvention vedrørende Spritsmugleriet, en Konvention, der dels kunde føre til, at Spritsmugle-